

Ane - hele byens Bedste

Hun har givet navn til Aneshøj - og ville i år - 2006 - være fyldt 100 år

Som etårig vinkede Ane farvel til sin mor, der rejste til Amerika for at prøve lykken. Planen var, at hun ville tjene nogle penge og komme hjem til sin lille pige igen og starte en systue. Alt gik ikke efter planen. Der kom mange breve, og en dag stod det klart for Ane, at hendes mor havde fået en ny tilværelse med mand og børn i det fremmede land.

Ane så aldrig sine søskende eller sin mor igen. Hun voksede op i Svejstrup hos sine bedsteforældre i det hus, hvor hun var født. Hun elskede sine bedsteforældre og var en klog, kærlig og ikke mindst flittig pige.

Ane omkring de 50 år.

Som niårig arbejdede hun i tørvene nede i Svejstrup Enge. Hun fortalte, at engen dengang var fyldt med hvide storke. Og hun kunne i detaljer fortælle om, hvordan tørvene skulle stables. Trods sliddet og sorgen havde Ane et lyst sind.

Michael og Ane i roemarken på den nuværende Aneshøj.

Da hun var 24 år, blev hun husbestyrerinde hos Michael Sørensen på Alkenvej i Alken. Det var noget, Michaels forældre arrangerede, og det gik, som de håbede. Ane og Michael blev gift året efter, og i 1937 kom lille Karen til verden.

Anes svigerforældre købte og flyttede ind i "Doktorboligen". Michaels far havde været fastansat ved banen i mange år, samtidig med at de havde landejendommen. Det var med deres sparsommelighed lykkedes dem at bygge det hus, Marie og Poul Westesen nu bor i. Men tiderne blev hårde i 30'erne, også for Ane og Michael. Derfor begyndte Ane at sy for folk, og hun fortalte, hvordan hun måtte tage natten i brug. Hun havde jo sin lille pige og måtte også hjælpe til på markerne og i stalden.

Anes bedstemor i Svejstrup var blevet alene og trængte til pleje og omsorg, og da Ane og Michael havde et stort hjerte, der altid bankede for andre, flyttede bedstemor snart ind hos dem.

Nok var Ane forsliddt, men hun var med til at spille diletant, og hun detog ivrigt i byens sociale liv. Når damerne i byen inviterede hinanden til fødselsdag, blev der altid serveret boller, kringle, to slags skærekage, fem slags småkager, æblekage og naturligvis altid en lækker lagkage. De holdt ud, de tapre kvinder.

I 1980 flyttede Ole og jeg og drengene ind i huset ved siden af Ane og Michael, og det blev et meget tæt og varmt venskab fra første dag. Som ny nabo kom jeg med til disse gigantiske kaffegilder hos Ane. Der var Grethe fra Damgården, Sanders bedstemoder Marie, Agnethe fra Bolette og Jans hus, Inger fra Eva og Knud Eriks hus, Lilly fra Kildegården, Anna Post fra Christian og Anns hus, Marie fra Margit og Kajs hus, Anne fra Birgittes hus, Wilma fra Signes hus, Nicoline fra Lenes hus og Rikke fra Lars og Hannes hus.

Med Anita ved hånden på Emborgvej – i slutningen af 1960'erne.

Ane og Michael havde næsten dagligt besøg af datteren Karen og børnebørnene Anita og Claus, som boede på Emborgvej. Hendes imødekommenhed og gæstfrihed strakte sig dog til hele byens børn, som alle kaldte hende "Bedste".

Med hestevogn på Aneshøj – i 1956.

Ane nåede aldrig til Amerika, men da barnebarnet Anita kom i huset i England, tog hun en tur derover sammen med Karen. De kom ud i en voldsom storm. Skibet lå underdrejet et helt døgn ved Helgoland, før det kunne sejle videre mod England.

I 1982 døde Michael, og en del af de ovennævnte damer forsvandt. Ane var stadig meget udadvendt og samlede gerne folk omkring sig til mad, kaffe eller et spil kort. Hun elskede at synge og kom til alle de sangaftener på Alken Kunstcenter (Mejeriet), hun kunne.

Trods slidgigt i ryggen holdt Ane sit hus og sin have perfekt. Det var en fryd at se hendes mange roser og udbytterige urtehave. Hun skiftede altid sit gamle forklæde ud med et fint og nystrøget, når hun gik til købmanden med sin lille vogn.

Da Ane blev sengeliggende i sit eget hjem, nød hun stadig at få besøg. Dagligt sad vi og sang lidt sammen. Senere kom Ane i beskyttet bolig i Ry. Hun kom på benene igen, men i januar 1991 måtte vi alle tage afsked med en kær ven.

Den 23. april i år var det 100 år siden, at Ane blev født. Ane vidste ikke, at en vej en dag skulle opkaldes efter hende.

Af Søs Nielsen, 2006.

Fotos udlånt af Karen Jensen.

Med håndarbejdet ved Mossø - i starten af 1960'erne.